

Finanslovens Behandling her burde fremkomme med. Derimod maa jeg med Hensyn til det andet Forlangende, nemlig om 10,000 Kr. til Anskaffelsen af en 9" riflet Morter, udtale, at det er særdeles ønskeligt, at denne Bevilling bliver givet, idet det andesteds har viist sig, at denne 9" riflede Morter staar overordentlig høit med Hensyn til Støvsikkerhed, og det altsaa er ønskeligt, at man kunde faae den prøvet herhjemme, hvor den utvivlsomt vil kunne finde Anvendelse ved Forsvaret af Kjøbenhavn mod Søiden. Jeg skal endelig nævne her, at jeg i det andet Thing ved Finanslovens 3die Behandling havde fremsat Ønske om at faae bevilget et Beløb til Anskaffelse af en elektrisk Lysmaskine. Jeg forlangte en saadan Bevilling paa § 22 og et lignende Beløb paa § 23 til Marinen. Disse elektriske Lysmaskiner ere i de senere Aar bragte til en høj Grad af Fuldkommenhed, og det har viist sig, at deres Virkning er af en overordentlig stor Betydning saavel for faste Kystbatterier og Søforter som for Marinens Skibe. I det andet Thing gik man ind paa at bevilge Beløbet under Marineministeriet, idet man forment, at man foreløbig kunde lade sig nøie med den ene Maskine, som i det kommende Finansaar umiddelbart efter sin Anskaffelse vel nærmest skulde tjene til dermed at anstille Prøver og Forsøg, og man mente, at de to Ministerier, Krigs- og Marineministeriet, vel kunde komme overens om at anstille disse Prøver. Jeg foretrak at stille mig saaledes, at jeg havde Udsigt til at faae den ene Maskine fremfor at faae den negtede begge to. Jeg fik den ene Maskine, og jeg kan ikke efter min Udtalelse i det andet Thing opstille noget Forlangende her om en yverligere Bevilling; det er Grunden til, at det Vædringsforslag, som var stillet ved 3die Behandling der, ikke er optaget her. — Jeg skal nu tillade mig at udtale et Par Ord om Udvalgets Behandling af § 22 og de dertil stillede Vædringsforslag. Jeg nævnedes før, at jeg ikke her i Landsstinget har optaget et Vædringsforslag, som jeg stillede ved 3die Behandling i det andet Thing til Konto H., som gik ud paa at faae bevilget et Beløb af 49,140 Kr. til Remontering. Det har viist sig i de senere Aar, at man ikke har været i Stand til for den Bevilling, som aarlig bliver givet paa Finansloven, at holde den Hestebestand, som Hærløven foreskriver, vedlige, idet Hestepriiserne have været i stadig Stigen. For at bringe Bevillingen og Regnskabet i saadan Overensstemmelse som muligt, blev der i indeværende Aar gjort en nøiagtig Kalkule, hvorledes Udgifterne til Remontering sandsynligvis vilde stille sig, saa nøiagtigt som det overhovedet er muligt at gjøre denne Kalkule, og derefter behøver man en forøget Bevilling af omtrent 49,000 Kr. I det andet Thing negtede man at give Krigsministeriet denne forøgede Bevilling; men samtidig dermed fremdrog man Spørgsmaalet om,

hvorledes denne Bevilling skulde forstaaes, om den skulde forstaaes som obligatorisk eller kun som kalkulatorisk. Statsrevisionen har ved at anke over den Uoverensstemmelse, der saa ofte var tilstede mellem Krigsministeriets Budgetsummer og dets Regnskabssummer, om denne Konto udtalt, at den maa betragtes som kalkulatorisk, en Udtalelse, som ved den paagældende Statsrevisionsbetænkninges Behandling i det andet Thing ikke blev imødegaaet der, og Kontoen er ogsaa i de senere Aar af Krigsministeriet bleven betragtet som kalkulatorisk. Den er overfærdet med et ikke ubetydeligt Beløb i afvigte Finansaar og vil ogsaa blive det i indeværende Finansaar. Man fastholdt i det andet Thing den Anskuelse, at Kontoen maatte betragtes som obligatorisk; men desuagtet strøg man Forlangendet om at faae Kontoen yverligere forhøjet, saaledes at der kunde være Sandsynlighed for, at man kunde tilveiebringe det fornødne Antal Remonter for Summen. Det forekom mig, at naar man fastholdt det, at Kontoen skulde være obligatorisk, maatte man ogsaa have bevilget det Beløb, om det var blevet forlangt, men det gjorde man ikke. Jeg udtalte mig bestemt mod den Betragtning at Kontoen ikke skulde betragtes som kalkulatorisk, og det glæder mig at se, at det erede Udvalg her i Landsstinget deler Krigsministerens Anskuelse i saa Henseende. — Det eneste Vædringsforslag, der er stillet af det erede Udvalg til § 22, er jo det om Lønningstillægget til de Artillerister, som i Begyndelsen af næste Finansaar skulle indkaldes af ældre Aargange for at blive bekendt med Betjeningen af det nye Feltstyks. Dette Lønningstillæg er jo, som det høie Thing bekendt, sat ind i det andet Thing, og jeg rejste ikke nogen Modstand mod dets Optagelse paa Finansloven. Jeg gjorde opmærksom paa, at det var mindre rigtigt, og at det let kunde vække Forventninger om, at enhver ekstraordinær Indkaldelse af Mandskab af Hæren ogsaa paa den Maade skulde blive honoreret. Jeg tror nu ikke, at man ved at billige dette Lønningstillæg kan siges at slaa et Princip fast, det er langt fra Tilfældet, men man kan, som sagt, nok vække urigtige Forestillinger hos Mange om Lønningstillæg. Jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at det, der især beøgede mig til ikke at modsætte mig Forslaget stærkere, var, at det jo vel er en Indkaldelse af Mandskabet til Tjenstgjøren, men det er dog egentlig en Indkaldelse til at faae en Uddannelse, som man havde forudsat allerede var tilendebragt i den Tid, som Hærløven foreskriver. Jeg maa her i Salen indtage den samme Stilling til dette Vædringsforslag, som jeg indtog til det i det andet Thing. Jeg maa stille mig temmelig indifferent overfor det, jeg kan modtage det, naar det bliver vedtaget her af det høie Thing, men jeg kan ogsaa finde mig i, at det bliver forkastet. Vædringsforslagene til § 26, som ere stillede af det meget erede Udvalg under Nr. 28, 29 og 30,